

BELGISCH KAMPIOENSCHAP OLYMPISCHE SKEET 2010

Het verhaal. ....

van Arthur Van der Aa, Directeur Skeet VSK.

Zaterdag. We zaten serieus met de handen in het haar. De weersverwachting die de meteorologen voorspelden en de weerkaarten die ze op het TV scherm lieten rollen logen er niet om: het Belgisch Kampioenschap Olympische Skeet op 29 augustus 2010 zou verdrinken in een zware depressie van stevige anticyclonen met hevige rukwinden en stortregens. We hadden weinig keus: we moesten perse onze regenkleren, regenschoenen en regenhoeden meenemen, ja zelfs bovenop ons schietgerief stoppen. En afwachten....en hopen....

Maar onze weermannen en vrouwen hadden helemaal geen rekening gehouden met de weergoden boven Schietstand "De Wildenberg" in het Nederlands- Limburgse Weert, waar het Belgisch Kampioenschap plaatsvond. Sedert we deze schietbaan als onze basis uitkozen werd nog geen enkele van onze wedstrijden door regen geteisterd.

Het verwondert ons dan ook niet, het was ons zelfs normaal, dat we bij onze vroege aankomst in Weert, ondanks de meest sombere herfstvoorspellingen, door een heerlijk zonnetje worden begroet. De vlaggen hangen lui aan hun masten en de temperatuur is ideaal "voor de tijd van het jaar". Tijdens het ganse wedstrijdverloop zijn er af en toe wel wat vlagen van meer wind, soms kleine rukwindjes die de kleischotels een spectaculaire looping doen maken, en een keer is er een bijna plotse korte regenbui waardoor de schutters die op dat moment actief waren, zich van de schietpost naar de schuilhokjes moeten haasten. Heel typisch, tijdens die regenbui maken enkele schutters hun beste scores, alsof hun zenuwen niet de tijd kregen om het hen moeilijk te maken. Van al die "somber weer"-orakels die de vorige dagen op ons af kwamen zien we verder niks. Tot.....

Het is onder deze prima weersomstandigheden dat het BK 2010 van de Olympische Skeet kan doorgaan. Om stipt 9uur lost Aldo Veraart het eerste schot van de wedstrijd. Met een 22 in zijn eerste ronde toont hij dadelijk aan iedereen dat hij er wil voor gaan en dat er met hem moet rekening gehouden worden voor het hoogste schavotje. Hij krijgt daarbij nog de hulp van Frans Van Soest en Wesley Jaspers die bij hem in de rotte staan, en die beiden met een 24 aan Aldo tonen hoe hij het verder moet afwerken. Enkel ex- Belgisch Kampioen en nu ook al veteraan, (en binnenkort papa, Proficiat!) François Hardy doet het met 23 beter dan Aldo, terwijl uittredend Belgisch Kampioen Pascal Stevenini het evengoed doet en de ex-Belgische Kampioenen, Luc Michielssen en Dirk Wijnen met elk 21 over zijn schouder komen kijken. Maar wanneer Pascal in ronde drie een dip maakt naar 20 staat hij weer gelijk met Aldo die na 2 keer 22 even naar 21 zakt. Beiden hebben dan 65/75. Dirk heeft 62, zo ook Jan Nees, die onopvallend begon (twee keer 20) maar met 22 in ronde drie, stilaan komt opzetten. Hardy heeft met 18 in zijn tweede en zijn derde ronde in feite reeds afgehaakt voor het goud en voor Luc Michielssen en Jos Goos wordt de weg naar de hoogste top stilaan een beetje (te) ver. Nick Wohrmann, winnaar van de grote Prijs Commissie Skeet en nieuw in de wereld van de Olympisch Skeet, begint te beseffen dat felbegeerde finaleplaats een zware opdracht zal worden. Zijn ultieme poging om zich in de laatste ronde met een 22-23 toch nog voor de laatste zes te kwalificeren zal stranden op een 19. Drie te weinig voor de shoot-off met Luc Michielssen voor de zesde finaleplaats.

Zover zijn we nog niet. Want in ronde vier is het Jan Nees die met een 23 en 95 in totaal aan het venster komt kijken en Aldo, 22 en 97 in totaal, en Pascal, 21-96, stilaan het vuur aan de schenen gaat leggen. Dirk, 23 volgt met 94 op één puntje van Jan. In de 5de ronde gaat Stevenini op een dramatische manier, 18, ten onder. Nees zet zich met een 23 op gelijke hoogte van Aldo die met een 21 naar 108 gaat terwijl ook Dirk een 23er schiet en met 1 punt achterstand (107) op de eerste twee naar de finale mag. De andere drie finalisten zijn Pascal Stevenini 104, François Hardy, die na twee dips van 18 zich mooi heeft hersteld en met 102 naar de finale mag, en Luc Michielssen die in zijn laatste ronde naar een 18 dook en is gestrand op 100. Het wordt een finale met 4 ex-Belgisch Kampioenen en twee zeer gemotiveerde schutters die beiden om het meest gebrand zijn op het begeerde goud. Het is duidelijk dat het een spannende strijd voor de hoogste tree op het podium zal worden. Aldo en Jan 108, Dirk 107. "Zenuwen" zullen hun verschrikkelijke rol spelen. Dirk is hierbij in het voordeel. Hij heeft reeds meerder malen op het hoogste schavotje gestaan en hij is nog niet zolang terug meer zin in het schieten gaan krijgen na een periode waarin hij er door beroepsbezigheden minder tijd en interesse voor had gehad. Voor hem hoeft het dus niet echt al wil hij geen geschenkjes uitdelen en zal hij er zeker voor gaan. Jan en Aldo zijn nog nooit Belgisch Titelhouder geweest en beiden zijn ze minstens even begerig naar de gouden plak. Je kan je voorstellen hoe de zenuwen hen door de keel gieren. Vooral bij Aldo kan je duidelijk zien dat hij er bijloopt als een overspannen schoolonderwijzer. Hij ziet nog bleker dan we van hem gewoon zijn en de stress is van zijn gezicht te lezen. Je kan horen hoe hij zichzelf moed inspreekt: "ik schiet achter Jan Nees en dan komt de hele druk op Jan terecht"..... Als dat maar goed afloopt.....

Niet dus. Aldo mist zijn eerste twee schoteltjes zodat de druk al dadelijk niet bij Jan maar op zijn eigen schouders terecht komt. Jan mist dan ook wel de eerste duif, maar Aldo staat al vanaf de eerste post 1 punt achter op Jan. En ook op Dirk die tot post drie helemaal ongevend blijft. Op post 3 mist Dirk de hele dubbel en dat doet ook Jan zodat Aldo toch aan de leiding komt. Op post 4 mist Dirk 2 maal de tweede van de dubbel, Aldo en Jan missen elk een klei op 4. Aldo leidt nu met één treffer vóór Jan en twee voor Dirk en is op dit moment virtueel kampioen. Nu diep ademhalen en rustig blijven Aldo! Maarrrrr, dat is buiten Aldo en zijn zenuwen gerekend. Het “missen” is vanaf dan gedaan voor Dirk, terwijl Aldo –bezwijkt hij onder zijn eigen druk?– nog zijn dubbel mist op 5 en –hoe doet hij dat nu?– zijn “die-kunt-ge-niet-missen-” inkomen op post 7. Jan, die dan virtueel kampioen is, geeft zijn zekere titel weg doordat hij zijn laatste klei, de klei van *zijn* Titel, post 8-hoog huis nog gaat missen..... Finalecijfers: Aldo 19, Dirk 21 en Jan 20. Eindscores na 150 kleis: Aldo 127, Dirk en Jan 128.

Voor de andere finalisten was er alleen nog een figurantenrol. De beste in de finale is Luc Michiels. Nu het toch niet meer hoeft schiet Luc nog even een 23, maar dat is niet genoeg voor een podiumplaats met zijn achterstand van 7 en 8 op de top drie medaillekandidaten na 5 rondes.

Met een gelijke stand van 128 “na Finale” moeten Jan en Dirk nog shootoff-en voor de titel. Dit kan misschien nog spannend worden. De shoot-off gaat over dubbels op 4 en beide schutters zijn hier aan mekaar gewaagd en laten op deze post al eens punten liggen. De spanning duurt echter zeer kort: Dirk overtreft zichzelf, en doet waar hij in misschien 20 trainingsbeurten geen enkele keer in slaagde: hij scoort de volledige eerste dubbel van hoog. Helaas voor Jan, maar hij bestaat het om hier de eerste klei te missen. Einde wedstrijd: Dirk was tijdens de finale op geen enkel moment virtueel kampioen, in tegenstelling tot Aldo en Jan, maar nu is hij wel de nieuwe Belgische Kampioen Olympische Skeet. “Pomphouder Dirk Wijnen is Belgisch Kampioen” (het Nieuwsblad van 31 augustus), opnieuw dus, en dit voor de vierde keer! Dirk is een mooie kampioen, al kan men wel zeggen dat de scores, 128-128-127 niet aan de hoge kant zijn. Maar het is zeer klaar dat het dit jaar meer dan ooit de zenuwen geweest zijn die de schutters enorm parten gespeeld en de scores naar beneden gehaald hebben.

Bij de dames is het de 7½ maand zwangere Aube Broussier die met 57/75 de titel in de wacht weet te slepen voor Valerie Brabant die slechts 2 puntjes te kort komt voor een barrage en helemaal niet tevreden is over haar eigen prestatie. Ook voor Aube is het niet het eerste dames-goud.

Een mooi resultaat mogen we ook noteren bij onze Belgische Kampioen bij de Junioren, Florian Bodson uit Wallonie, die 86 schoteltjes weet te verschalken met een mooie 19 ertussenin. Een ware belofte. Volhouden Florian. Gefeliciteerd.

Bij de buitenlandse gastdeelnemers is het junior Floris Van Asch die opvalt als een grote belofte voor het Nederlandse Skeet-team. Hij behaalt een score van 94 op 125 met een ronde ertussen van 23: Proficiat Floris. Van de ervaren schutters is het vooral de bijna altijd aanwezige Frans Van Soest die ons met 3 rondes van 24 en een eindscore van 114 nog eens komt tonen hoe het moet. Hij wordt op de voet gevolgd door een scherpe Wesley Jaspers met 111. Frans is al vele jaren een trouwe makker op onze Vlaamse wedstrijden in Weert. Wesley is een schutter die we de laatste jaren ook zeer regelmatig op onze wedstrijden mogen verwelkomen, ook op de wedstrijden bij onze Waalse vrienden, en zo eveneens Leo Terlouw, de beschermheer en begeleider van Junior Floris.

Zilver – goud – brons

Na een drink, aangeboden door de Commissie Skeet, is het tijd voor de medaille-uitreiking. Het onverwacht mooie weder nodigt ons uit om het protocollair gedeelte buiten op het terras onder de zon-en-regenschermen te doen. Als alle schutters en supporters op het terras zijn is het podium er niet. Effe zoeken en na tien minuten kunnen we onze laureaten op het schavotje zetten. Maar deze 10 minuten wachten zijn er blijkbaar teveel aan. Tijdens deze plechtigheid komen de zwarte dikke wolken van Sabine en Frank dan toch dreigend opzetten en, kunnen we de medaille-uitreiking volgens de ISSF –indelingen nog droog afwerken, dan worden we klokstipt bij het begin van de Klassenhuldiging getraakteerd op een subtropische drash met hevige windstoten. Door het luidruchtige geweld van regen en wind kunnen de schutters amper horen wat wordt gezegd – nee, geroepen, en de gelauwerden worden kliedernat wanneer ze vanonder de ene paraplu naar het podium onder de andere lopen. Dit gedeelte van het protocol is dan ook zeer vlug afgelopen. Maar daarna maakt de gezellige sfeer van kameraadschap en broederschap alles weer goed, zelfs perfect.

Het Belgisch Kampioenschap Olympische Skeet 2010 was mooi, zelfs schitterend. Om in de kaders. Een mooi, sportief deelnemersveld, met 6 buitenlandse gasten en de aanwezigheid van 10 Waalse schutters! Een peloton van 34 schutters, allemaal kameraden, die op keurige wijze deze wedstrijd naadloos lieten verlopen. Het weer was tegen alle verwachtingen in excellent, tijdens de wedstrijd een lichte regenbui die we vlug vergeten, en de drash tijdens de medaille-uitreiking niet te na gesproken. En dit alles hebben we kunnen genieten op een superbe baan, vooral nu we op beide skeets kunnen genieten van perfect werkende machines. Een schietbaan die prachtig is onderhouden en waar we worden verwelkomd door een team –één familie van mensen die vriendelijkheid, gastvrijheid, dienstverlening en correctheid hoog in hun vaandel dragen. Dank aan u allen, Rini en Coby, Daphne en Martijn, Stephanie en Mark.

Dé grote afwezige op deze feestelijke dag: mijnheer Volle Bak. Er was er geen enkele. Maar wie maalt dáár nu om na zulk heerlijk geslaagd schuttersfeest? Ik denk zelfs dat veel aanwezigen het nog niet eens hadden opgemerkt.

Die weten het nu dan ook weeral.